

ΡΑΜΠΙΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἰσαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμὰται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ 15.

Τιμὰται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κ. Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Η ΠΛΕΙΟΝΟΨΗΦΙΑ ΤΟΥ

'Η πλειονοψηφία του
Τὸν ἀγριοθεριεύει
'Ὅσῳ τὴν ἔχει, Τσάρος μας
Αὐτὸς θὰ βασιλεύῃ
Τὸ Σύνταγμα ποδοπατεῖ
Καὶ τὸ καταξερσίζει
Καὶ εἶν' αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
'Ὁ βασιλεὺς π' ὀρίζει!

'Ανώφελα 'στὴν κούτρα του
Χτυπάτε τὸ Βουλπιώτη
Μὲ τὴν πομπὴ τοῦ Τάκη του,
'Ανώφελα προδότη
Τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος
Τὸν ξέρεις Δηλιγιάννη,
Αὐτὸς εἶν' ὁ μονάρχης μας
Καὶ ὅ,τι θέλει κάνει.

'Ανώφελα τοῦ βγάζετε
Χίλιας πομπὰς 'στὰ φόρα
Κι' ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς
Βογγάτε μὲ τὴν ὥρα,
Τὴ μάσκα του τοῦ ρίχνετε
Καὶ δείχνετε ποῖός εἶναι
Αὐτὸς ὁ πρωτομασκαρᾶς...
Αὐτόνα κι' αἱ Ἀθηναῖ
Καὶ ὁ Μωριάς κι' ἡ Ρούμελη
Καὶ τὰ νησιά καὶ ὅλη
Δούλη κι' ἐλευθερὴ Ἑλλάς,
Κάθε χωριὸ καὶ πόλι,
'Αφέντη τους τὸν προσκυνοῦν
Καὶ τὸν εἰσπράχνοντά του
Σὰν ἀντικρύζῃ ὁ λαὸς
Μαζεύει τὴν ὀργιά του.

Αὐτὸς εἶν' ὁ ἀφέντης μας,
'Η πλειονοψηφία
Αὐτόνα 'στὸ κεφάλι μας
Καθίζει βασιλεὺς
'Ακυρὸς εἶναι τοῦ λαοῦ
'Η μειονοψηφία
Κι' ἡ κλῶσ' ἀντιπολίτευσις
Δὲ θ' ἀξιώθῃ πουλιὰ,
'Ὅσῳ 'ναι τόσῳ 'λιγοστὰ
Κι' ἀζέσταγα τ' ἀυγά της
Κι' ἀσκόνει φοροφόρτωμα
Τόσος λαὸς ἐργάτης,
Χωρὶς κὰν ἀπ' τὸ βάρος του
Ποτέ ν' ἀποφασίση
Τὸν ἀγωγιάτη φορτωτὴ
'Αξάφνου νὰ κλωτσήσῃ!

'Η πλειονοψηφία του,
Αὐτὴ ν' ἡ δύναμί του,
Μέσ' 'στὴ Βουλῇ, 'περήφανος,
Μετράει τὸ κουκκί του
Καὶ 'βρίζει καὶ τραβᾷ γροθιαὶς
'Εγγλέζικαις, 'στὴ μύτη
Τῆς ἀντιπολιτεύσεως,
'Ὁ φίλος τοῦ Χαμήτη!..

Εἰς ὅλα νικητὴ θαρρεῖ
Τὸν ἔρμο ἑμαυτό του,
Γιατὶ ἐπῆρ' ὁ βασιλεὺς
Τ' ἀδέρφια 'στὸ λαϊκό του
'Απὸ τὴν ὥρα π' ἄλλαξε
Παράτημα μεγάλα
Μὲ τὸν Χαμήτ καὶ τὰ θαρρεῖ
Τὰ πάντα μέλι γάλα,
Κι' ἄς πὰ' νὸ ἦν ὁ τύπος μας
Στὴν Πόλι γιὰ τὸν τύπο,

'Ας πᾶει ν' ἀπαγορεύεται
'Η καθ' ἑφημερίδα
'Ὅπου μυρίζει 'λευθεριά.
'Ελληνισμὸ, πατρίδα,
Μέτα 'στοῦ Τούρκου τὴ σπηλιά,
Τὴν τιτραγριεμένη
Ποῦ εἶν' ἀπὸ τὸ αἷμά μας
Κοκκίνοαχρισμένη.

II

Νικᾶ, νικᾶ, νικᾶ, νικᾶ
Μὲ πλειονοψηφία,
Δὲν 'πῆρε τὴν Ἀγιά Σοφιά,
Μὰ 'πῆρε τὴ Σοφία,
'Πιδέξιος προξενητῆς,
Μὲ μία Μανωλάδα
'Ενα γαμπρό μας 'πρόικισε
Μιὰ βδέλλα στὴν Ἑλλάδα
Ποῦ ὅσο αἷμα ἔμεινε
'Στὸ ἔθνος θὰ βυζάζῃ
'Αν καὶ αὐτὸς ὁ ἔρημος
Μὲ τὸ μπαμπᾶ του 'μοιάσῃ.

Νικᾶ, νικᾶ, νικᾶ, νικᾶ,
Καὶ πῶς νὰ μὴ νικήσῃ,
Αὐτὸς ποῦ τόσο ἔσωτε
Νὰ πλειονοψηφίση,
Αὐτὸς ὁ πρωτομάστορης
Ποῦ ξέρει ν' ἀγοράζῃ
Τὴν κάθε μιὰ συνείδησι
Τὴν κάθε μιὰ ψυχῇ,
Τεχνίτης Μεφιστοφελῆς,
Καὶ ξέρει νὰ ζυγαίξῃ
Πόσο σηκόνουν γδάροισο
'Ακόμα οἱ φτωχοί;

Αὐτὸς κί' οἱ χρυσογάδαροι
 Τὸν τόπο κυβερνοῦνε
 Κί' ἀκόμα θὰ τὸν κυβερνοῦν,
 Χωρὶς νὰ τὸν πονοῦνε.
 Πονεῖ ποτὲ τὸ πρόβατο
 Ὁ λύκος ποῦ τὸ πνίγει ;
 Πονεῖ ποτὲ ἡ μητρὶα
 Τὸ ἔρημο προγόνοι ;
 Πονεῖ ποτὲ ὁ κυνηγὸς
 Τὸ φτερωτὸ κυνῆγι,
 Ποῦ σημαδεύει ἀσπλαχνα
 Καὶ μὲ χαρὰ σκοτόνει ;

Ἔτσι κί' αὐτὸς γιὰ τὸ λαὸ
 Δὲ νοιώθει πόνο δράμι,
 Τρώει τοῦ ἔθνους τὸ ψωμί,
 Μὲ μιὰ ψυχῆ, χοράμι,
 Καὶ μοιάζει κείνον τὸν παπᾶ
 Ποῦ κί' ἂν τὰ κακαρώνη
 Ὁ χριστιανὸς ποῦ βιάφτισε
 Αὐτὸς τότε μυρόνει
 Καὶ τὸν βαπτίζει ψάλλωντας
 «Βαπτίζω καὶ μυρόνω
 Καὶ ἄρα ζήση, χριστιανοί
 Ἄρα μὴ ζήση πάλι»
 Σώνει π' ὁ γύρω του χορὸς
 Τὸ «ἄξιος» τοῦ ψάλλει.

Πετᾶ, πετᾶ μὲ τὰ φτερά
 Τῆς πλειονοψηφίας
 Ὅπου κανένας δὲ μ'πορεῖ
 Νὰ τρῷ τὰ ψαλιδίση,
 Γεράκι γοργοπτερούγο,
 Πετᾶ ὁ τολμητίας
 Καὶ δὲν ὑπάρχει κυνηγὸς
 Γιὰ νὰ τὸν κυνηγήση.
 Ἀνώφελα τὸν τουφεκοῦν,
 Λὲς κί' ἔχει ρίξει μάγια
 Στους κυνηγούς ποῦ τὸν βαροῦν
 Καὶ δὲν τὸν πιάνουν σκάγια.

Ο ΤΑΚΗΣ

Ὁ Τάκης καθειργμένος εἰς τὰς φυλακὰς, ὁ Τάκης ὑπὸ τὰ δεσμὰ ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου ἢ σκιά τοῦ Τάκη πλανωμένη ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ ταράσσουσα τὰ ὄνειρα ἐνός Ὑπουργοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ Τάκη ἀντηχοῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου ἐπὶ δύο ἐβδομάδας, τὸ φάσμα αὐτοῦ κυριαρχοῦν ἐν τῇ σεβαστῇ ἐμνηύει τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπιφοιτῶν ἐπὶ τὰ μέλη τῆς πλειοψηφίας καὶ παριστῶν εἰς αὐτὰ λευκότερον χιόνος τὸν νεκρὸν ἤδη πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς πρωτιερέα τῆς Θέμιδος . . .

Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀπίστους Θωμάδες, διὰ τοὺς μὴ πειθόμενους ἢ εἰς τὰ πράγματα καὶ ἐὰν μὴ θῶσι τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πληγῆς, ἰδοὺ ἡ πραγματικότης φρικτῆ ἐμφανιζομένη εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ἑλλάδος, ἰδοὺ ἡ πληγὴ χαινύουσα, ἰδοὺ ἀπτόξ πλέον καὶ αἰσθητὸς ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν τοῦ ἡγαπημένου τέκνου τῆς βουλῆς κ. Ν. Λεβίδου εἰς **Τάκης** καὶ λησσοσημορία ὀλοκλήρος κακουργεῖ καὶ λυμαινεται τὰς δυσμοίρους ἐκείνας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ τοῦ **Εὐθυμίου Τάκη** ?

Τῆ ἀληθεία, μᾶς φαίνεται ὡς ἐὰν ὁ Τάκης, νεκρὸς ὢν ἀνέστη ἵνα ἐπικυρώσῃ τὸ αἶσχος τοῦ Δημ. Βουλπιώτου.

Ἡ λέξις «Τάκης» δύναται ἐφεξῆς νὰ θεωρηθῆ συνώνυμος τῆ «ληστεία». Φαντάσθητε οἰκογενεῖαν ἐξ ἧς πέντε μέλη ἀνεδείχθησαν λησταὶ καὶ ἀρχιλησταὶ — καὶ ταῦτα κατὰ τὴν ὑπό τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξεληθεῖσαν *ιστορίαν τῆς οἰκογενείας*. —

Ἀλέξιος Τάκης, Εὐάγγελος Τάκης, Γρηγόριος Τάκης... μετρεῖ ἀπὸ τοῦ βήματος τὸ κοινωνικὸν πτώμα, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ μὲν ἐφρίθησαν εἰς τὰς εἰρκτὰς, οἱ δὲ ἀπεκεραλίσθησαν, ὥστε οὐδὲν μέλος τῆς οἰκογενείας περιφέρεται πλέον . . .

Ἄλλ' ὁ κ. Σωτηρόπουλος διακόπτων ἀναφωνεῖ — Ὅχι, ὄχι, περιφέρεται εἰσέτι καὶ ἕτερον ἔντιμον μέλος τῆς οἰκογενείας ! . . .

Ὁ πρὸς τὴν Ἄρταν ἡδὴ λήστάρχος **Εὐθύμιος Τάκης** ! Πέντε μόνον μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης ἀνεδείχθησαν ἐν τῷ ἐντίμῳ ἐπαγγέλματι.

Εὐχρηθῶμεν μετὰ τοῦ πτώματος, ὅπως ἀναφυῶσι καὶ συνεχίσωσι τὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ ἄλλοι βλαστοὶ τῆς ποσειδωνοῦς αὐτῷ *συραβελικῆς* οἰκογενείας, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς διαφόρων ἐντίμων ἐπαγγελματιῶν, ἐραμιλλῶν τῶν *Ροκορῖλων τῶν Γαρμπήδων, τῶν Πιπέρηδων* καὶ ἄλλων — μεθ' ὧν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ μᾶς σχετίσῃ ὁ κ. Ὑπουργός — ὡς τῶν ἡδὴ μετὰ τοῦ Εὐθυμίου Τάκη ἀγωνιζομένων τὸν καλὸν ἀγῶνα *Κουρκοταῖων* καὶ *Τουρτουραῖων*,

ὕμνωσι καὶ δοξάζωσιν ἔργοις τε καὶ λόγοις τὸ ὄνομα τοῦ συνδελφου τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος ! . . .

* *

Ἄλλ' οὗτος, ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ κατὰ τὴν κατάθεσιν *τε-
 ρῶν* ἐκ τῶν δικογραφῶν Τάκη, ἀπήγγειλε μόνος τὴν ἑαυτοῦ καταδίκην . . .

Ὁ Τάκης κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου Κερκύρας *ἐπὶ ληστείας* α) εἰς 16 ἐτῶν δεσμὰ, β') ἐν ἄλλῃ δίκῃ εἰς 18 ἐτῶν δεσμὰ γ') ἐν τρίτῃ δίκῃ εἰς 20 ἐτῶν δεσμὰ καὶ δ') ὑπὸ τῶν Κακουργιοδικείων Ζακύνθου ἐπὶ ἀποπειρὰ νόμου εἰς 10 ἐτῶν δεσμὰ, ε') δὲ καὶ τελευταῖον ἐπὶ φόνῳ εἰς θάνατον.

Πᾶσαι αὗται αἱ καταδίκαι εἰσὶ περγαμηναὶ ἀθωότητος καὶ τιμιότητος, διότι — «ὁ Τάκης οὐδὲ ὡς ἀπλῶς ληστής, εἶχε καὶ ἀνακηρυχθῆ μᾶς βεβαίῳ ὁ *συρήγορός* του Ὑπουργός.

Ἐπομένως ὁ *καθμένος* ὁ Τάκης ἦτο ἄξιός τῆς Β. χάριτος, ἀφοῦ μάλιστα τὰς ληστείας αὐτοῦ διέπραξεν ἐν Τουρκίᾳ, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ οὐχὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ! . . .

* *

Μὴ φρίζετε δὲ ἀκούοντες τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ φάσματος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τολμῶντος νὰ ἰσχυρίζηται ὅτι ὁ Τάκης μεταξύ ὄλων τῶν εἰς θάνατον καταδικῶν ἠδύνατο νὰ κινήσῃ τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐπιείκειαν τῆς Δικαιοσύνης, τῆς *Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης*, διότι ἐκακούργησεν, ἐλῆστευσεν, ἐβασάνισεν οὐχὶ τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας δηλαδὴ τοὺς πατριώτας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀλλὰ τοὺς δούλους ἀδελφούς μας.

Τοὺς ὁποίους, φαίνεται, τὸ ὑπουργικὸν τοῦτο φάσμα δὲν θεωρεῖ Ἕλληνας καὶ νομίζει θεμιτὸν, δίκαιον, ἀξιώπαινον, ὁ εἰδεχθῆς ἄνθρωπος, νὰ πλουτῇ ὁ ἰδιαιτερός δῆμός του, τὸ χωρίον του Χορμίποβον, ἢ *καπετάνισσά του Τάκησα*, διὰ τοῦ ἰδρώτος καὶ τοῦ αἵματος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ὑποδούλων εἰσέτι Ἑλλήνων, οἵτινες δὲν ἀρκεῖ ὅτι ἔχωσι διαρκῶς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν τὸν πέλεγον τῆς τυραννίας καὶ κύπτουσιν εἰς τὰ κτυπήματα καὶ τὰς βασάνους τῶν Τούρκων πασσάδων, τῶν ὑπουργῶν τοῦ Χαμητ, μεθ' ὧν ἀνταλλάσσει ἀσπασμούς καὶ παράσημα ἢ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑφίστανται ἀγογγύστως καὶ τὴν ἄρπαγὴν τῆς περιουσίας αὐτῶν καὶ τὰ βασανιστήρια καὶ τοὺς διωγμούς τῶν ἐστιῶν αὐτῶν παρὰ τῶν *Τάκηδων ληστῶν* τῶν εὐνοουμένων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τῶν ἀξίων διὰ τοῦτο πάσης χάριτος καὶ πάσης ἐπιεικειᾶς ! . . .

* *

Τολμᾶ δὲ νὰ ἐκστομίξῃ τοιαῦτα κατὰ πρόσωπον τοῦ κόσμου, κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὀλοκλήρου, εἰς Ὑπουργός τῆς Ἑλλάδος ! . . .

«Σημειώσατέ το καλῶς—λέγει—αἱ τρεῖς—καὶ μόναι—ληστεῖται, ἄς διέπραξαν ὁ πεφιλημένος μου συνδημότης, διέπραχθησαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν Λαρίσση καὶ ἄλλαις πόλεσι τῆς Θεσσαλίας! . . .»

Τί πρὸς τὸν ἀνερρυθρίαστον, ἄνθρωπον, ἐὰν αὐταὶ διεπραχθησαν καθ' Ἑλλήνων, τί ἐὰν ἠρημώθησαν ὀλόκληρα χωρία Ἑλληνικά τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν πνοὴν τοῦ καταστρεπτικοῦ λιθοῦ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Τάκιδων;

Τί πρὸς αὐτὸν, τὸν ἀνάληπτον καὶ ἀπαίσιον ἄνδρα, ἐν τὸ εὐγενὲς τέκνον τῆς Ἡπείρου, ὁ μεγάλθυμος τοῦ ἔθνους εὐεργέτης **Ἀδέρωφ**, ἐπλήγη εἰς τὸ πατρικὸν αὐτοῦ φίλτρον βαθέως καὶ εἶδε τὴν προσφιλῆ αὐτοῦ θυγατέρα συρομένην αἰχμάλωτον ἀνὰ τοὺς δρυμοὺς καὶ τὰς φάραγγας τῶν ὄρων ὑπὸ τῶν **Τάκιδων** τῆς παρ' αὐτοῦ εὐεργετηθείσης Ἑλλάδος καὶ καταβάλλει λύτρα ὑπέρογκα πρὸς ἀπελευθέρωσιν καὶ διάσωσιν τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ ὑπάρξεως; . . .

Καὶ εὐρίσκεται κατόπιν ὄλων τούτων Ἑλλήν ὑπουργὸς νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ ἑλλήν. κοινοβουλίου νὰ ἐκστομίσῃ βλάστημον καὶ ἀνάισχυντον ἔκφρασιν ὑπονοοῦσαν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἀδιαφόρως ἔχει πρὸς ὅσα ἐκακούρησεν ὁ Τάκης κατὰ τῶν ὑποδοῦλων ἀδελφῶν μας καὶ δὴ κατὰ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου μας . . .

Εἰς ἐκ προμελέτης φόνος, διαπραχθεὶς ἐν τρυφερᾷ ἡλικίᾳ ὑποδεικνύων ἐν τῷ λυκαυγεί ἔτι τοῦ βίου τὸ αἵματηρὸν τοῦ ἀνδρός μέλλον, —μία ἐτέρα ἀπόπειρα φόνου ἐκ προμελέτης— τρεῖς ληστεῖται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἶναι τὰ καταφανῆ μόνον καὶ τιμωρηθέντα ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης ἐγκλήματα ἐκτὸς πλείστων ἄλλων, μήπω πιστωθέντων καὶ κολασθέντων ἔτι, εἶναι ἔμως μηδαμινὰ πράγματα διὰ τὸν κ. ὑπουργόν . . .

Ἄλλ' ἐπίσης μηδαμινὸν πρᾶγμα εἶναι δι' αὐτὸν καὶ ἡ ἐν τῷ προσώπῳ ἐνός **Ἀδέρωφ** λήστευσις τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους . . .

Αἶσχος εἰς τὸν τοιοῦτον ὑπουργόν τῆς Ἑλλάδος! . . .

* *

Ἄλλ' ἡ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ἔθνους διεμαρτυρήθη φρικτωδῶς κατὰ τῆς τοιαύτης βλασφημίας διὰ τῆς φωνῆς ἐνός εὐθαροῦς καὶ εὐέλπιδος αὐτῆς μέλους, τοῦ Νικολάου Λεβίδου, ὅστις μετ' ἀγανακτήσεως ἤλεγξε τὰς ἐρεσχελίας καὶ τὴν ἀνήκουστον ἀναίδειαν τοῦ **πτώματος**—**Ἵπουργοῦ** . . .

Ἀναμένομεν δὲ ἀνυπομόνως τὴν μελέτην τῶν υποβληθεισῶν δικογραφῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εἰδεχθοῦς ταύτης ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ἀναμένομεν ν' ἀκούσωμεν τὸν κατ' ἐξοχὴν προσφιλῆ τῷ λαῷ βουλευτὴν ἀναπτύσσοντα καὶ αὐθις ἀπὸ τοῦ βήματος οὐ τοσοῦτον δεξιῶς ἄρχει, τὴν καυστικὴν αὐτοῦ εὐγλωττίαν καὶ πατάσσοντα δι' αὐτῆς τὰ ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν ἐδωλίων ἀνυψούμενα αἶσχη καὶ ὄνειδη . . .

Βούκεντρον

ΕΝ Τῷ ΠΑΡΑΔΕΙΣῳ

(Ἐντυπώσεις καὶ σχέψεις εὐσεβεῖ)

Μωρὸ τ' εἶν' τοῦτα; ὁ ἀνακράξωσι μετ' ἐκπλήξεως, ὡς ἄλλος Ἀγαθόπουλος, οἱ ἀναγνώσται τοῦ **Ραμπαγᾶ** ἀκούοντες ὅτι ὁ κολασμένος καὶ πιστὸς τῶν φίλων **Χωλὸς Διάβολος** κατώρθωσε νὰ μῆ μὲς' ἐπὶ τὸν **Παράδεισον**· καὶ θὰ τρίβουν βεβαίως τὰς χεῖράς των μετ' εὐχαριστήσεως καὶ θὰ τεντάνουν τ' αὐτὰ των καὶ θὰ γουρλόνουν τὰ μάτια των ἀναμένοντες ν' ἀκούσουν σκανδαλώδεις ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τῶν ἐν τῷ παραδείσῳ ἀγίων καὶ νὰ μάθουν ἐν ἁληθεύῃ τὸ ὑπὸ τῶν κολοβούλων διαδοθὲν ὅτι οἱ ἅγιοι, ἀκολουθοῦντες τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος κατέρριψαν τὸν γέρο **Σαββαῶθ**

ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἀνεκέρηξαν ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα!

Πλὴν, **Φεῦ!** Τὰς κλεῖδας — καὶ τί κλεῖδας! ἓνα καντάρι ἐκάστη! — τὰς κρατεῖ ἀκόμη ὁ ἄγριος ἐλείνος Πέτρος καὶ ὁ **Χωλὸς Διάβολος** δὲν ἐνήστευσεν ἀκόμη, ὡς οἱ ἠγούμενοι, μ' αὐγοτάραχο καὶ μ' ἀγουρόλαδο καὶ τοῦτο διότι τὸ διαβολικὸν του πουγγί — διαβολικὸν πουγγί π' ἀνάθεμά το! — δὲν τοῦ ἐπιτρέπει τοιαύτην πολυτέλειαν, οὐδ' ἤσπασθη ποτὲ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας μόνον καὶ μόνον γὰρ ν' ἀρπάξῃ διὰ τῶν ὀδόντων του ἀσπαζόμενος αὐτὴν τὰ ἀργυρᾶ ἀναθήματα τῶν εὐσεβῶν, οὐδ' ἐχρημάτισεν ἐπίτροπος εἰς καμμίαν ἐκκλησίαν διὰ ν' ἀνεγείρῃ μέγαρον καὶ σιτοβολωνῶς, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ὑψίστου πάντοτε, ὅπως οὕτω ἀποκτήσῃ προσόντα ἐλευθερίας εἰσόδου εἰς τὸ τοιφλίχι τοῦ **Σαββαῶθ**.

Τέτοια πράγματα οὔτε τὰ ἔκανε ποτὲ οὔτε ὑπάρχει φόβος νὰ τὰ κάνη. Μὴ λησμονήτε ὅμως ὅτι ἐν τοῦ εἶναι κλεισμένη καὶ διπλαμπαρωμένη ἡ θύρα τοῦ καρτουφικοῦ παραδείσου τοῦ μένει ἐξ ἐναντίας ὀρθάνοικτη ἡ θύρα τοῦ **Παραδείσου . . . τοῦ Λασσάλ**, ὅπου γὰρ νὰ ἀναβῆ κανεὶς δὲν ἀπαιτοῦνται δὲ καὶ τόσα προσόντα. Ἄρκει νὰ ἔχῃς μιὰ δραχμὴ, ἰσχυροὺς πνεύμονας καὶ γερὰ ποδάρια.

Μία παρένθεσις ἀναπόφευκτος. — Τί διαβολάνθρωποι αὐτοὶ οἱ φραντζέζοι! ἐπῆγαν κ' ἐλάρφωσαν τὸν παράδεισον (**paradis**) ὑπὸ τὴν στέγην ἀκριβῶς τῶν χειμερινῶν των θεάτρων ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των, χωρὶς ἄλλο, τὸ ρητὸν τοῦ εὐαγγελίου «μακάριοι οἱ **πτωχοί** . . . ὅτι αὐτῶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν!» Προνοητικώτεροι ἄνθρωποι δὲν μπορεῖ νὰ γίνουσι ἄλλοι!

Καὶ τόρα, ἀφοῦ γνωρίζετε ὅλοι σχεδὸν τὸν Παράδεισον τοῦ **Σαββαῶθ** ἐκ τῶν ζωηρῶν περιγραφῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δὲν θὰ ἦτο κακὸν νὰ λάβετε μερικὰς πληροφορίας καὶ γὰρ τὸν **Παράδεισον τοῦ Λασσάλ**, πληροφορίας συνοδευομέναις μὲ τὴν εὐχὴν νὰ . . . μὴν ἀξιωθῆτε ποτὲ νὰ τὸν ἐπισκεφθῆτε.

* *

Ἀνέβητέ ποτε τὰς ἑκατὸν εἰκοσι πέντε (ἀριθ. 125) βαθμίδας τῆς μαρμαρίνης καὶ κυκλοτεροῦς κλίμακος τοῦ παραδείσου τοῦ **Λασσάλ**; ὁ ὑποφαινόμενος, μὲ ὄλην τὴν **χωλότητα** του ὑπέστη τὴν τρομερὰν αὐτὴν δοκιμασίαν ἀνομολογῶν ἐνδομύχως — διότι μετὰ τὴν φοβερὰν ἀνάβασιν δὲν τοῦ ἔμεινε πλέον φωνὴ διὰ νὰ τὸ ἀνομολογήσῃ καὶ **μεγαλοφῶνως** — ὅτι ἀληθῶς μακρὰ καὶ ἐργώδης ἡ ὁδὸς ἡ ἀγούσα πρὸς τὴν ζωὴν!

— Ἐδῶ, μάτια μου, πρέπει νὰ μᾶς ἀναβιάξουν μὲ καλᾶθι, καθὼς κάνουν στὰ Μετέωρα τῆς Θεσσαλίας, ἀνακράζει ἀσθμαίνων ὁ δυστυχὴς συνοδοιπόρος τοῦ **Χωλοῦ Διαβόλου** **δὸρ Ἰωάννης**.

— Ἢ πρέπει νᾶνε κανεὶς πτηνὸν γὰρ νὰ πετάξῃ τόσον ψηλά! παρατηρεῖ εἰς φοιτητῆς τῆς φιλολογίας.

— Καὶ μάλιστα **πτηνὸν παραδείσιον!** συμπληροῖ ἀμείλικτος καλαμπουριστής.

— Διψῶ! προσθέτει ἄλλος τοῦ τοῦ εἶχε βγῆ ἡ γλῶσσα τρεῖς πιθαμαῖς ἔξω μετὰ τὴν φοβερὰν βᾶσανον ἣν ὑπέστη ἄλλ' ὡς διὰ μαγείας ἐσβέσθη αὐθιρὲι ἡ δίψα του, ἅμα παρετήρησαν εἰς αὐτὸν ὅτι πρέπει νὰ κατέλθῃ τὰς ἑκατὸν εἰκοσι πέντε αὐτὰς βαθμίδας γὰρ νὰ ἔρῃ νερὸ, καὶ νὰ τὰς ἀνέλθῃ πάλιν γὰρ νὰ . . . ξαναδιψᾷ.

— Ἄγγελοι δύο μὲ ἐρυθρὰν ράβιν καὶ ἀγριὸν ὕφος φυλάττουν πρὸ τῆς θύρας τοῦ Παραδείσου ἐν τῷ ὁποίῳ ἑκατὸν καὶ πλέον πιστοὶ πληκρῶσαντες τὴν δραχμὴν των λούονται εἰς θερμοκρασίαν 40ο τοῦλάχιστον Ρεωμόρου.

— Τόση ζέστη στὸν **Παράδεισον** καὶ τόσο κρῶο στὴν **κόλασι** ποῦ γίνεταί τέτοια ρωτιὰ ἀπὸ τόσα μάτια φλογερὰ καὶ τόσα θερμὰ ξεγυμνωμένα στήθια, αἶ, αὐτὸ εἶναι ἀνεξήγητον! Παρατηρεῖ ὁ ὑποφαινόμενος σφογγίζων τὸ κᾶθηδρον καὶ δημο-

πρακτικόν—ἤτοι ἐλεύθερον κερατίνου στέμματος, γὰρ τὴν ὄραν τοῦλάχιστον—μέτωπόν του !

* *

Οἱ **Παραδείσιοι**, εἶναι ὅλοι νέοι τοῦ συρμού, ὅλοι λιμοκοντόροι. Τὰ ὀρθὰ φωνή, αἱ ρεδιγκόταις καὶ τὰ δίοπτρα δίνου καὶ παίρνου. Ὅλοι τακτικοὶ περιπατηταὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Πρὸ πάντων δὲ διακρίνεται εἰς ὑψικάρηνος καὶ γνωστός διὰ τὴν ἐπὶ τὸ ἀγγλικώτερον κατασκευὴν τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐνδυμασίας του μεσίτης τοῦ χρηματιστηρίου.

Μεταξὺ δύο.

— Δὲν φοβᾶται μὴ τὸν ἴδω ὕστερ' ἀπὸ τόσο φῶς ποῦ χύνεται ἐδῶ μέσα ;

— Νὰ σοῦ ἴδω, δίκιο ἔχεις, ἀφοῦ σκορπᾷ φῶς καὶ τ' ὄνομά του ἀκόμη !

Εἰς τὰς γυναῖκας εἶναι ἀπηγορευμένη ἡ εἴσοδος. Τί τὰ θέλετε ! εἶναι ἐπικίνδυνος μέσα σὲ τόσοὺς εὐσεβεῖς ἢ παρουσία Εὐᾶς· κάποιος θὰ ἐκολάζετο ἢ κάποιος λαίμαργος Ἀδάμ θὰ ριχνότανε νὰ δαγκᾷ πάλιν τὸ μῆλον . . . τῶν παρεῶν τῆς, ἂν καὶ οἱ δύο ἐρυθρόδερμοι ἄγγελοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ τὸν πετάξουν καὶ ἐκ δευτέρου—καὶ μὲ κλωτσιαίς, ἂν ἀγαπᾷτε— ἔξ' ἀπὸ τὸν παράδεισον.

Πόσον ἐπαισθητὴ εἶν' αὐτὴ ἡ ἔλλειψις ! ἤκούσαμεν ἀτυχῆ ἐραστὴν παρωδοῦντα τοὺς γνωστὸς **Σκυλίσιους** στίχους νὰ ὑπομέλῃ μετὰ τῆς **Λουκίας** :

Ἐὰν κ' εἰς τὸν **Παράδεισον**
Ν' ἀνέβω εὐτυχοῦσα,
Κ' ἐκεῖ δὲν σ' ἀπαντοῦσα,
Ἀγάπη μου γλυκεῖα,

Σιμά σου θὰ ἐπέστρεφα
Μετὰ τῶν **κολασμένων**
Πλὴν μ' ἔχει σκληρωμένον
Ἡ ἀναπαραδῆ !

— Δὲν ὑποφέρεται τέτοια ἀδικία ! ἀναφωνεῖ εἰς σπουδαστῆς τοῦ δικαίου. Νὰ μὴμποροῦν, ἀδελφέ, ν' ἀνέβουν καὶ γυναῖκες εἰς τὸν παράδεισον . . .

— Πῦρ, νερὸ, γυνή, κακὰ τρία καὶ ὡς τοιαῦτα μακρὰν τοῦ Παραδείσου.

— Γιὰ τὰ δύο, καλὰ ! μὰ γιὰ τὸ πῦρ ; . . . τί νὰ σοῦ ἴδω. Ἄν πιάσῃ καμμιὰ πυρκαϊὰ πρῶτοι οἱ δίκαιοι θὰ πληρώσουν μὲ τὸ τομᾶρι τους, γιὰ τοὺς ἀδίκους !

* *

Πῶς σὰς φαίνεται αὐτό ; Ν' ἀναβαίνης εἰς τὸν **Παράδεισον** μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ καμαρώσῃς τὴν **κόλασιν** καὶ ἐνῶ εἶσαι εἰς τὸν **Παράδεισον** νὰ ζηλεύῃς τὴν θέσιν τῶν **κολασμένων** !

Ρίξε μιὰ ματιὰ κάτω ! Φῶτα, στολισμός, κάλλη δροσερά, στήθη καὶ βραχίονες δλόγυμνοι, μειδιάματα, γλυκοκυτάγματα, καὶ τόσα καὶ τόσα καὶ τόσα νόστιμα, λαχταριστά, ζηλεμένα !

Ἐκεῖ κάτω ζωὴ, κίνησις, φαιδρότης, κ' ἐδῶ σιγὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἀπάθεια.

Ἐκεῖ κάτω ἀδιάκοπος διὰ τῶν **lognons** ὀφθαλμοπόλεμος. κ' ἐσὺ ἐδῶ ἐπάνω νὰ μὴ προσελκύῃς οὔτε μιὰ λιγωμένη ματιὰ, οὔτε ἐν μειδίῳ· νὰ μὴ σὲ λαμβάνῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν παρὰ διὰ νὰ σὲ οἰκτεῖρῃ μόνον.

Ἐκεῖ κάτω νὰ ἐπιδεικνύουν τοὺς στολισμούς των, τὰ φράκα των, τῆς ὠμορφιάς τους, κ' ἐσὺ ἐδῶ νὰ κρύπτεσαι σὺν λωποδύτης μὴ τύχῃ καὶ σὲ κιαλάρη κανένα γνωστὸν μάτι ἐκ τῆς πλατείας ! Αὐτοὺς κάτω νὰ τοὺς ὑποδέχωνται φρακοφόροι ὑπηρετᾷ μὲ χιλιάς δυὸ ὑποκλίσεις, κ' ἐσένα νὰ σὲ παγώνῃ ἢ ἀγρία μορφή τοῦ ἀρειμανίου κλητῆρος !

ὦ ! φιλοσοφῆτατε μόνοι σας ἐπ' αὐτῶν ! πάρτε τὰ πράγματα ὅπως ἀγαπᾷτε ! Ὁ φίλος σας ὅμως ἠσθάνθη ἐν ἑαυτῷ ἐξεγειρόμενα τὰ σατανικά του ἐνστικτα, ἀπεράσισε νὰ μὴ τηρήσῃ εἰς τὸ μέλλον καμμιὰν ἐκ τῶν **δέκα ἐντολῶν** γιὰ νὰ τοῦ κλεισθῇ τοιοῦτοτρόπως ἡ πύρρα τοῦ **Παραδείσου** καὶ τοῦ ἀνοιχθῇ ἢ τῆς **Κολάσεως** καὶ πρὶν ἔτι παραφρονήσῃ ἢ **Λουκία** καὶ αὐτοκτονήσῃ ὁ **Κυδάρδος** παραφρονήσας αὐτὸς κατῆλθεν ἀπνευστὶ τὰς 125 βαθμίδας τοῦ **Παραδείσου** οἰκτρῶς **μετανοῶν διὰ τὴν μετάνοιάν του** καὶ ὀρκίζομενος εἰς τὴν **βούλαρ τοῦ Σολομῶντος** νὰ μὴ ζηλεύσῃ ποτὲ

(6)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(6)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

~~~~~

Τέλος ἀμφοτέρων λαβόντων χαρτῖα κατ' ἀρέσκεια, ἀναστρέφονται ὅλα ἀνεξαίρετως καὶ μετροῦνται οἱ πόντοι ὡς ἐξῆς : Τὸ **τριάντα ἑνα** ἔχον δύο· τὸ μεγαλειότερον τελικὸν ἀθροισμα ἕνα· ἡ **μάτσικα** δύο· δύο ὅμοια χαρτῖα ἕνα· τρία ὅμοια τρεῖς.

Ἄλλ' ἂν τούναντιον οὐδεὶς ἐν ἀρχῇ ἔχῃ **μάτσικα**, ἀπορρίπτουσι ἀμφοτέροι ὅσα φύλλα θέλουσιν ἐκ τῶν τριῶν καὶ λαμβάνουσι ἐκ τῆς δέσμης ἰσάριθμα. Ἡ πρώτη αὕτη ἀλλαγὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ· τὰ δὲ νέα παιγνιόχαρτα δὲν δίδονται πλέον ἐν καθ' ἑν, ἀλλὰ πρῶτον λαμβάνει ὁ τράτος τὰ ἰδικά του καὶ εἶτα κρατεῖ ὁ διανέμων δι' ἑαυτὸν· μετὰ ταῦτα γίνεται ὅ,τι ἀνωτέρω περιεγράφη, ἂν τις δηλαδὴ ἔχῃ **μάτσικα** φανερώσει αὐτὴν τῷ ἐξάγοντι, καθὼς εἶπομεν, τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ 31 χαρτῖα κτλ. καὶ εἶτα ἐξακολουθεῖ ὁ ἄλλος.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἑν, εἴτε ἐν ἀρχῇ, εἴτε μετὰ τὴν πρώτην ἀλλαγὴν, λάβῃ τις τῶν παικτῶν τρία ὅμοια, τρεῖς Ἄσους π. γ. ἢ δύο καὶ τὸ **Ἐπτὰ Καρτῶν**, γίνεται **μπατσικόττο**, σημαῖονται ὑπὲρ τούτου ἑπτὰ πόντοι, οἱ τοῦ ἄλλου δὲν λογίζονται καὶ γίνεται νέα ἀνάμιξις τῶν παιγνιοχάρτων.

Δυνατὸν **μάτσικα** νὰ μὴ γείνη οὔτε ἀμέσως μετὰ τὴν διανομὴν τῶν χαρτῶν, οὔτε μετὰ τὴν πρώτην ὑποχρεωτικὴν ἀλλαγὴν· τότε ὁ τράτος προτείνει, ἂν κρίνῃ συμφέρον, ν' ἀλλάξωσι πάλιν ὀρίζοντες ἂν διὰ **μάτσικα** μόνον θὰ γείνη ἢ ἀλλαγὴ ἢ καὶ διὰ **μπατσικόττο**, καὶ ἀναμένει τὴν συναίνεσιν ἢ ἀρνήσιν τοῦ ἀντιπάλου του, ὅστις ἀποκρίνεται συμφῶνως μὲ τὸ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν φύλλων του ἐξαγόμενον καὶ ἢ δέχεται μὲ τοὺς ὑπ' ἐκείνου προτεινομένους ὄρους τὴν ἀλλαγὴν ἢ προτείνει ἄλλους αὐτὸς ἢ τέλος ἀποκρούει πᾶσαν πρότασιν καὶ ζητεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ παιγνίδιον. Κατὰ τὴν περίστασιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται παραδεκτὸν ἐκ συμφώνου ν' ἀλλάξωσι χαρτῖα, εἴτε διὰ **μάτσικα**, εἴτε ἀδιακρίτως δι' ὅ,τι τύχῃ, εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται νὰ ἐκλέξωσι τὰ χαρτῖα τὰ ὅποια θὰ κρατήσωσι· ἐν τῇ συμφωνίᾳ μόνον πρέπει νὰ ὀρισθῇ πόσα ἕκαστος ὁ ἀπορρίψῃ. Οὕτω μόνον μετ' ἀμοιβαίαν ἐκάστοτε συμφωνίαν ἐξακολουθοῦσιν ἀλλάσσοντες μέχρι οὗ ἐπιτύχωσι **μάτσικα** ἢ **μπατσικόττο**, ὡς ἐλέχθη ἄλλως, μετὰ τὴν πρώτην ἀλλαγὴν, ἐξάγουσι φύλλα διὰ **τριάντα ἑνα** μὲ τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ὅταν ὁ εἰς φθάσῃ τοὺς ἑπτὰ πόντους, ὁ ἀριθμὸς οὗτος θεωρεῖται ὡς ἀνώτατον ὄριον καὶ ὁ ἄλλος οὐδένα σημειῖ, εἴτε ἔχει εἴτε δὲν ἔχει τοιοῦτους.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ αἰρηται λέξις τις ἢ ἀριθμὸς ἐκφωνηθεὶς ἔστω καὶ ἐσφαλμένως, ἀλλ' ἀπολύτως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ λεχθὲν εἰς βᾶρος τοῦ παιάστου.

πλέον τὸν βίον τῶν ἀγγέλων ἀλλὰ νὰ μένη πάντοτε, ὅπως ἦτο καὶ πρὶν, τὸ τέκνον τῆς ἀπωλείας, τὸ στολίδι τῆς κολάσεως.

Ὁ Χωλὸς Διόβολος.

Λ Η Σ Τ Α Ι

Πολλοὺς στὸν κόσμον μὰ τὸ ναι, κλέφταις ληστὰδες εἶδα
Μὲ τὸ 'τσι θέλω, φανερὰ ἡμέρα μεσημέρι
Νὰ σοῦ ἀρπάξουν τ' ἄλογο, τὸ βόδι καὶ τὴ γίδα
Κι' ἀπὸ βαθειὰ στὸν κόρφο σου ἀκόμα τὸ κεμέρι,

Μὰ σὰν καὶ τοὺς εἰσπράκτορες ληταὶ δὲν εἶνε ἄλλοι!
Τοὺς εἶδα κι' ἀνατρίχασα. Τί συμφορὰ! Τί φρίκη!
'Ερὸς φτωχοῦ δὲν τ' ἄρησαν περοῦνι καὶ κουτάλι,
Τὸ θ' ἤφαρε τὴν πυρωσιὰ, τὸν τέτσερη, τὸ μπρικι!

Δύο εὐζῶνοι γίγαντες, ὕψηλοὶ καὶ ρωμαλλοὶ
'Ακουμπησμένοι εἰς τοῦ Γκρά τὸ φοβερὸ τουφέκι
Διῶχουν τὴ μαύρη φαμελιὰ ὅπου σὲ δρόμο κλαίη
Μ' ἄδεια κοιλιὰ, χωρὶς βρακί, πουκάμισο, γυλιέκι!

'Ας ἀποθάνη! ἄς χαθῆ ἡ φαμελιὰ ἡ ἔρμη,
'Αρκεὶ τὸ 'Ισοζύγιο γὰρ νὰ κατορθωθῆ. . . .
'Ω! ποῦ Τρικούπη, τρομερὴ νὰ σὲ π.θάνη θέρμη
'Αροῦ ἡ ἄτιμη βουλή πιστὰ σὲ βοηθεῖ! !

'Εν Πύργῳ τῇ 27 Νοεμβρίου 1888.

Θάνατος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΡΑΜΠΑΓΑ»

'Εκ Πατρῶν, 27 Νοεμβρίου 1888.

'Αδελφὲ «Ραμπαγά».

'Εν τοῖς «Πιφ—Πάφ» τοῦ φύλλου σας τῆς Πέμπτης ἐπικρίνεται πικρῶς τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν κ. Δ. Μπούφη, ἡ διαγωγὴ, καὶ συγκεκριμένως ἡ ἐπὶ τῆς δίκης Πισπυρίγγου ἐνέργειά του.

* Ἄν ὑπερβῆ τις τὸν ἀριθμὸν 31 διαγράφει ἕνα, ὡς ἀλλαχοῦ εἰπόμεν, **πόντος**, ἐκτὸς ὅταν ὁ ἄλλος φθάσῃ τοὺς ἑπτὰ.

* Ἐν γένει δὲ εἰς τὸ περιγραφόμενον παίγνιον τηροῦνται καὶ οἱ ἐξῆς ὅροι.

* Ἡ **μπάτσικα** φανεροῦται ἀμέσως ἐπὶ ποινῇ μὴ προσμετρήσεως εἰς τὴν ἄθροισιν τῶν **πόντων**.

* Ὅταν τις ἔχη τὸ **Κουμουδι**, ὀφείλει νὰ μὴ ἐρωτᾷ δῆθεν τὸν ἀντίπαλόν του, ἂν ἐκεῖνος τὸ ἔχη, διότι τότε τοῦτο, ἐπὶ **ζημιὰ** αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς ἄπλοῦν **επτὰ**.

* Ἐν τῇ περιπτώσει, μετὰ τὴν πρώτην ἀλλαγὴν, **ἐξακολουθοῦν** διὰ **χαρτιά**, ὑποχρεοῦται ὁ μὲν **τράτος** ἅμα ἀρχίσῃ λαμβάνων νὰ φανερώσῃ ὅλα ὅσα ἤδη κρατεῖ, ἂν ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ **Κουμουδι**, ὁ ἄλλος δὲ νὰ μὴ τῷ διδῆσ φανερὰ τὰ περαιτέρω. * Ἐξ ἄλλου ὁ πρῶτος ἅμα παύσῃ, ἀναστρέφει πάντα πλὴν ἐνὸς καὶ ὁ ἀντίπαλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ **Κουμουδι**.

Δὲν ἀφαιρεῖται **πόντος** ἐκ τῶν γεγραμμένων ἀπὸ προηγουμένης περιόδου ἀπ' ἐκείνου ὅστις **ἐκάη**, ἀλλ' εἶχε **μπάτσικα**.

* Ὅταν ἀμφότεροι ἔβουν **μπάτσικα**, ὁ κρατῶν ἐκείνην ἦτις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐκφωνεῖ τὴν λέξιν **προσμπάρω** ἵνα λογισθῆ ἡ ἰδική του, ἂν ὁ ἄλλος **καῖ**.

Μετὰ τὴν κατὰστρωσιν τῶν **χαρτίων** εἰς τὸ τέλος, κατὰ τὴν σύγκρισιν τῶν ἀποτελεσμάτων, ἂν τὸ ἄθροισμα τῶν **χαρτίων** ἀμφοτέρων τῶν παικτιῶν φθάσει εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὁ

Δὲν γνωρίζω τὸν κ. Μπούφη, οὐδὲ θέλω νὰ τὸν γνωρίσω ὀλίγον δὲ μέλει με περὶ τοῦτου τὸ κυρίως ἐνδιαφέρον με εἶναι ἡ ἀλήθεια ἢν βεβαίως δὲν ἐσκόπει νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁ δοὺς ὑμῖν τὰς ἐπὶ τῆς δίκης τοῦ Πισπυρίγγου πληροφορίας. Δὲν θέλω ἐγὼ ν' ἀναλάβω τὴν τοῦ κ. Μπούφη ὑπεράσπισιν διότι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν φρονούντων ὅτι: δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν ὅτινες ἀξίζουσι τοὺς ἐπαινοὺς, ἀλλὰ θεωρῶ ἀδικιώτατον νὰ κατηγορηθῆται δι' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν δικαστικὴν του ἐνέργειαν, δι ἢν τῷ ἤρμοζε κάποιος ἐπαινος, ἀφοῦ μάλιστα δὲν μὰς ἐσυνεθίσεν εἰς πολλὰς τοιοῦτου εἴδους πράξεις του.

Βέβαια ὁ νομοθέτης ἠννόει ἐνόρκους δυναμένους νὰ κρίνωσιν, ἐνόρκους ὄντας εἰς βέσιν νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ κατὰ τὴν τέλεισιν ἐνὸς ἐγκλήματος λαβόντα χώραν. Ἄτυχως τὰ παρ' ἡμῖν ὀρκωτὰ δικαστήρια, τ' ἀποτελούμενα ἐκ τακτικῶν ἐνόρκων, δὲν ἐδικαίωσαν τὰς τοῦ νομοθέτου προσδοκίας. Γνωρίζομεν πάντες ὅτι ἐθεωρήθη εἶδος ρουσφετιοῦ τὸ νὰ γείνη τις τακτικὸς ἐνόρκος, ἐπεκράτησε δ' ἔθος, οἱ τακτικοὶ ἐνόρκοι νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν ἀπαιδεύτων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ἁδῶν χωρικῶν, ἐν ᾧ οἱ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι καὶ δυνάμενοι καταλληλότερον νὰ κρίνωσι κάτοικοι τῶν πόλεων, ὡς παραπληρωματικοὶ ἐνόρκοι κληροῦνται. Τοῦτο βεβαίως δὲν ἠννόει ὁ νομοθέτης.

Ἡ δίκη τοῦ Μπράμη Μπαρδούτσου κλπ. κατηγορουμένων ἐπὶ ἀποπέρα ἀναίρεσεως κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Ι. Πισπυρίγγου, δὲν ἦτο δίκη ἀπλή καὶ τυχαία, ἦτο δίκη ἐξόχως κοινωνική.

Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως μας Γ. Ρούφος εἰσέρχεται μετ' ἀστυνομικῶν κλητῆρων εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Πισπυρίγγου κείμενον εἰς τὸ κεντρικώτερον τῆς πόλεως μέρος. Τὰ ὄργανα τοῦ δημάρχου, ὑπὸ τὰς ὄψεις του, τραυματίζουσι τὸν ἀτυχῆ Πισπυρίγγον, καὶ εἶτα τὸν σύρουσι κτυπώντας, ἔχοντα τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν στυτετριμμένον, εἰς τὸ ἀπέχον ἐκείθεν 10') μέτρα ἀστυνομικὸν κατάστημα. ὅπου ἡμίθην τὸν ἔριψαν ἐντὸς βορβοῦρου καὶ ἂν μὴ ὁ μοίραρχος καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν κ. Μ. Δεκάριστος εἰδοποιούμενοι προσέτρεχον καὶ ἐλάβανον αὐτὸν ἐκεῖ ἤθελεν εὐρεῖ, ὁ ἀτυχῆς, τὸν θάνατον. Περὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ τραύματος σημειῶ μόνον ὅτι καίτοι: παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ ὁ παθὼν εἶναι κληνήρης καὶ θὰ εἶναι ἐπὶ πολὺ ἔτι.

Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν εἰς μίαν τοιαύτην δίκην νὰ εἶναι ἑνορλοὶ ἐντόπιοι; δὲν ἔπρεπεν οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ὀρκωτὸν δικαστήριον νὰ γνωρίζωσιν ἐξ ἴδιας ἀντιλήψεως τὰ πρόσωπα; ἢδυνάτο τις νὰ περιμένη ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς ἐνόρκους τ' ἀνωτέρω; Ὅχι βέβαια. Ὁλοκλήρου τῆς πόλεως εὐχὴ ἦτο νὰ καρτισθῆ ἐκ παραπληρωματικῶν ἐνόρκων τὸ δικαιοτῆριον καὶ εἶναι πλέον ἢ ἀξιώπαινος ὁ κ. Μπούφης ὁ προνοήσας περὶ τοῦτου καὶ ματαιώσας τὰς κακοήθεις τῶν κατηγορουμένων, παρὰ τοῖς τακτικοῖς ἐνόρκοις, ἐνεργείας.

Δὲν δύναται δὲ βέβαια ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Μπούφη νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς τυφλὴ πρὸς τὴν πατρίαν ἀφροσύνης διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Ὁ δήμαρχός μας εἶναι τυφλὸς-δούλος τῆς φατρίας, ἐνῆργει δὲ μανιωδῶς

πόντος γράφεται ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις ἔχει τὸ μεγαλιότερον, ἂν ᾖ ἦναι ἀνισα, ὑπὲρ τοῦ **τράτου** δὲ ἂν ἴσα. Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ κατὰ τὸ **τριάντα ἔνα**, ὅτε ὁ διὰ τὸ μεγαλιότερον ἄθροισμα **πόντος** δὲν λογιζεται.

Τσιγκινέττα

Εἰς ὀλίγα ἐκ τῶν ἐλληνικῶν μερῶν εἶναι ἐν χρῆσει τὸ κατωτέρω περιγραφόμενον παίγνιον, διότι μόνον οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐγκατεσπαρμένοι Ἴταλοὶ τὸ παίζουνσιν, ἐν ὅσπα νιώτατα ἡμεῖς τὸ ἐπιθυμοῦμεν.

Περίξ τραπέζης ἀθῆνται οἱ παίχται καὶ ἀφοῦ, ὡς περιεγράψαμεν εἰς ἄλλο παίγνιον, διὰ τοῦ **Ρήγα** ὀρισθῆ ἐκεῖνος δι' οὗ θὰ γείνη ἑναρξίς ἵνα πρὸς δεξιὰ ἔπειτα ἐξακολουθήσῃ τὸ παιγνίδιον, ἀναμιγνύονται καὶ κόπτονται τὰ χαρτιά. Οἱ μετὰ τοῦτο παρορυσιαζόμενοι ἵνα λάβωσι μέρος τάσσονται τελευταῖοι τὴν τάξιν, ἦτοι ἀμέσως ἀριστερὰ τοῦ κόπτου.

Ἀροῦ ὁ κόπτης ἀναμίξῃ τὰ παιγνιόχαρτα καὶ ὁ ἀμέσως ἐπόμενος κόψῃ, ἐξάγει ἐκεῖνος ἐκ τοῦ κάτω μέρους ἕν χαρτίον καὶ τὸ ἐμπήγει ἐγκαρσίως μεταξὺ τῶν λοιπῶν φύλλων τῆς δέσμης, προσέχων νὰ μὴ ἀναμιγθῆ μετὰ τούτων ἀκολούθως διανέμει ἀνὰ ἕν εἰς τοὺς ἀντιπάλους του, ὅτινες καταθέτουσιν ἢ ὀρίζουσιν ἐπ' αὐτῶν τὰς τῆς ἀρσεκειῆς των ποσότητας. Τέλος κρατεῖ ἕν καὶ δι' ἑαυτὸν. Κατὰ τὴν διανομὴν ἡ δέσμη εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ φύλλα διανέμονται φανερά.

(ἀκολουθεῖ)

ὕπὲρ τῶν κατηγορουμένων καὶ ἤθελε τὸ δικαστήριον ἐκ τακτικῶν ἐν-
δράκων, ὁ κ. Μπούφης ἐφρόντισε νὰ καταρτισθῆ ἐκ παραπληρωματικῶν,
τὰ δὲ πρόσωπα τὰ λαβόντα μέρος εἶναι πάσης ὑπονομίας ἀνώτερα.

Ἔχουν πολὺ ἄδικον οἱ καταδικασθέντες ὥστε νὰ παραπονῶνται,
διότι παρ' ὀλοκλήρου τῆς πόλεως ἐκρίθη ἡ ἀπόφασις ἐπιεικής, ἀλλ'
αὐτοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐπερίμενον κάτι καλῆτερον ἀπὸ τακτικούς ἐνδρά-
κους, ὡς ἐκ τοῦτου ἡ μῆνις των.

Δι' ὅσα ἄλλα σημειοῦνται ἐν τῷ πῖφ-πᾶφ περὶ τοῦ κ. Μπούφης δὲν
τὰ θεωρῶ καὶ πολὺ ἀπέχοντα τῆς ἀληθείας, διὰ τὴν συγκεκριμένην
ὁμωσ αὐτὴν περίστασιν ὅλη ἡ πόλις τῶν ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, καὶ
προκαλῶ ὅποιον δήποτε νὰ μὲ διαψύσῃ, ὅχι ὁμῶς κανένα ὁμοιον τῶν
κατηγορουμένων διότι τότε δὲν θέλω δώσει προσοχὴν.

Πατρινός.

ΚΑΝΤΑΔΑ

Παρῳδία.

1

Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα π' ἀργολαλοῦσαν κοῦκοι
Τραγοῦδα' ἕνας ὑπουργὸς μὲ ναῖ καὶ μπουζούκι

2

Ἄμὰν κουζοῦμ, ἄμὰν γιαβροῦμ, ἄμὰν ψυχὴ μου Τάκη
Γιὰ σέβανε μέσο τῆ βουλή μὲ κἀναν' κουρελάκι.

3

Γιὰ σέβανε ἀγάπη μου ὁ γυιόκας τοῦ Λεβίδη
Μ' ἔκαμε μέσα στὴ βουλή τῶν σκουπιδιῶν σκουπίδι

4

Γιὰ σένα μὲ μαλώνουνε γιὰ σένα μὲ κτυποῦνε
Γιὰ σένα μέσα στὴ βουλή δὲν θέλουν νὰ μὲ δῶνε

5

Γιὰ σένα κλέφτη μ' εἶπανε γιὰ σένα νυκτοπάτη
Γιὰ σένα ὁ πρωθυπουργὸς μοῦ γύρισε τὴν πλάτη.

6

Ὁλος ὁ κόσμος νὰ τὸ πῆ κι' ὁ βασιληᾶς π' ὀρίζει
Δὲν παραιτοῦμ' ὡς ὑπουργὸς κι' ὁ τύπος ἄς μὲ βρίζει:

Ἀντιστροφή.

1

Ἀχ! Δημητράκη τ' ἔπαθες μὲ τὴν δική μου χάρι
Κολλίγα μ' ἀδερφοπτητὲ καὶ τῶν κλεφτῶν καμάρι

2

Πέσο' μου ἂν σὲ μαλώνουνε εἰς τὴ βουλή γιὰ μένα
Νὰ κἀνω τὰ πικρὰ γλυκὰ καὶ τ' ἀγρία μερωμένα

3

Νὰ κάψω χώραις καὶ χωριὰ καὶ νὰ σκορπίσω χάρο
Ἄμα καὶ τὸ ὑπόλοιπο σὲ χάρι θὲ νὰ πάρω.

4

Ἀχ! τί μοῦκανες Λεβίδη πομπιωμέν' ἀρσενικό
Νὰν τὸ κρίμα στὸ λαιμό σου σὰν θὰ γίνῃ φονικό.

5

Μὴν παρατιέσαι, ἀδερφέ, γιὰτ' ἐπειτα στὸν Τάκη
Χάρι ποιὸς ἀσυνείδητος θὰ δώσῃ Δημητράκη;

Ντουέττο.

Γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα γενήκαν οἱ καῦμοι
Ὁ Δούνης κι' ὁ Λεβίδης μὲ τὸ λιγνὸ κορμί.

Λογχίας.

ΜΠΛΟΥΧΕΡ

Ἀγαπητέ μου Κάρρω.

Ἦπάρχουν πολλοὶ ὡς σὲ ἐπιμένοντες διὰ πράγματα εἰς τὰ ὅποια
ἔχουσιν ἄδικον. Μπλούχερ ὁμῶς ἐν καὶ μόνον.

Ὅθεν μὴ ἐπιμένεις καὶ κινεῖς τὸν γέλωτα πλειότερον λέγων ὅτι τὸ
ὕπ' ἐμοῦ γραφέν εἶναι λοταροειδές, ἐνῶ τὸ ἰδικόν σου παρουσιάζει καὶ
διὰ τὰ δύο παίζοντα μέρη ἐξίσου πιθανότητος ἀπωλείας καὶ κέρδους·
διότι ἕνακα τούτου ἴσα ἴσα δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ παίγνιδιον ὡς τὸ
ἰδικόν σου Μπλούχερ, ἢ ὅπως ἀλλῶς θέλεις ὀνομάσῃ το (ἀφοῦ ἐσὺ τὸ
ἐδημιούργησας). Διότι ἡ τράπουλα, ὡς δὲν ἀγνοεῖς, σύγκειται ἀπὸ 4
13άδας παίγνιοχάρτων ὁμοίας· ἄρα κατ' ἀριθμητικὸν ὑπολογισμὸν ἐπὶ
13 χαρτίων ἀνα οἰεῖ ἐν φύλλον ἐξ ἑκάστου εἶδους, θὰ εἶναι δὲ θαῦμα
ἐὰν τοῦτο δὲν παρουσιασθῆ, κανεὶς δὲ δὲν παίξει προσδοκῶν θαύματα.

Ὅθεν ἀφίπων ὅτι ἐνῶ ἐγὼ ἔγραψα ὅτι ὁ παγκιέρης ἐξάγει μέχρι
τοῦ Ῥήγα καὶ σοῦ τὰ ἀράδιασα μάλιστα ἕνα ἕνα, ἐσὺ λέγεις ὅτι ἔ-
γραψα νὰ ἐξαχθῆ ἐν χαρτίον καὶ νὰ εἶναι τοῦτο τὸ προτεινόμενον, ὡς
ἐπίς τὸ ὅτι ὡς ὅρον ἰσότητος μᾶς παρουσιάζεις τὸ 500 ὡς νὰ ἔκα-
μαν 5 καὶ 5 100, σὲ συμβουλεύω δὲ νὰ ζητήσης ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν
τοῦ φύλλου νὰ μοὶ ἀφαιρέσῃ τὴν προσωπίδα τοῦ μὴ χαρτοπαίκτη καὶ
τότε λύομεν τὸ ζήτημα προφορικῶς καὶ ἐμπράκτως, γιὰ νὰ μὴ μᾶς
μαθαίνουν καὶ ἄλλοι.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ περὶ ὑρὸς, ἐγὼ δὲν σοῦ εἶπα, φίλτατε, ὅτι γρά-
φεις μὲ τοιοῦτον στρυφνόν. Ὅχι· γράφεις γλαφυρότατα, πλὴν οἱ πολ-
λοὶ δὲν σ' ἐννοοῦν. Ἀπλᾶ δὲ ἐννοοῦσα, ναὶ! νὰ γράφῃς ἀντὶ κἀθηνται
κἀθουναὶ καὶ ἀντὶ κόπτουν κόβουν, τὰ δὲ παίγνιόχαρτα συλλήθῃ
νὰ ὀνομάξῃς τράπουλαν καὶ ἔχι δέσμην καθόσον ταῦτα παύουν ν' ἀπο-
τελῶσι δέσμην, ἄμα ἄφαι ουμένῃς τῆς περισφιγούσης αὐτὰ ταινίας
ὅπως καὶ σὺ παύεις νὰ εἶσαι ἐξυπνος νέος ἄμα ἐπιμένῃς διὰ πράγματα
εἰς τὰ ὅποια δὲν ἔχεις δικαίον.

Εἰς μὴ Χαρτοπαίκτης.

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ἐκεῖ ἐκεῖ. . . ἐδῶ, ἐδῶ ἤθελα νὰ εἰπῶ

Ἄ! μπράβο Δηλιγιάννη μου, νὰ ἔτσι σ' ἀγαπῶ,

Ναί, ἐδῶ μέσα στελλίτον μας μὲ πρώτη εὐκαιρία,

Ἐστὰ σίδερα, ἔτῃ φυλακῆ, μὲ δ.λη τῆ συμμορία.

Ἐδῶ, ἐδῶ, νὰ γίνουμε χρυσὴ παρέα δλοῖ

Καὶ νὰ τὸν μάθουμε κι' αὐτὸν νὰ βίχρη πορτοφόλι

Νὰ μυρισθῆ τῆ βούτα μας, νὰ παίζουμε πασέττα

Μαζῆ μὲ τὸν Δραγοῦμη του, μαζῆ μὲ τὸ Μανέττα,

Μπουζούκι νὰ τοῦ μάθουμε, ν' ἀκοῦς τὸ στρατιώτη

«Κοιμήσου βρὲ παληόβλαχε», νὰ σκούζῃς τὸ Βουλκιώτη

Κι' ἐκεῖνος ὁ περήφανος κδρ Κόντες τῆς Κερκύρας

Μὲ κουραμάνα νὰ θραψῆ, νὰ φορτωθῆ μὲ ψείρας

Νὰ μὴ τοῦ δίνουνε κρασί, νὰ μὴν τοῦ κάρουν χάρι,

Τ' ἀναίσθητό του νὰ γενῆ εὐαλοθητο τομάρι

Καὶ τέλος δλοῖ νάμαστε μὲ συντροφιά μῆς φάρας

Ἐγὼ, Τρικουπῆς, Ῥαμπαγᾶς, Δραγοῦμης, Μπαλαφάρας.

Λωποδύτης

ΚΑΚΩΣ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΗΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1

Ἦ πολυσήμαντος ρῆσις ἐξῆλθε τῶν χειλέων αὐτοῦ τοῦ ἀρ-
χηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως αὐτοῦ τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη.

Τοῦ Δηλιγιάννη ἐκεῖνου, ὅστις θεωρεῖται καὶ εἶναι ὁ κατ'
ἐξοχὴν μεμετροημένος εἰς τὰς ἐκφράσεις αὐτοῦ, ὁ μυρίας ἐπι-
νοῶν περιφράσεις ἵνα παραστήσῃ τὰς ἰδέας αὐτοῦ, ὁ ἀβρὸς
καὶ γλιαρὸς μέχρις ὑπερβολῆς ἀγορευτῆς τοῦ κοινοβουλίου
μας.

Τοιαύτη ρῆσις ἐξεργασμένη τῶν χειλέων ἐνὸς Θεοδώρου
Δηλιγιάννη ἐπιγέει γλυκειὰς ἐπὶ τὸν δουλεύοντα δεινὴν δου-
λείαν λαόν, ἐνισχύει αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κρατοῦν-

τος ἐπαχθοῦς συστήματος τοῦ φορομανοῦς ὀλετήρος καὶ ἀναπτειροῦ τῷ φρόνημα, τὴν προσδοκίαν σωτηρίας, τὴν ἐλπίδα....

Ἀκούοντες προχθές τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη οὕτω λαλοῦντος ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ κοινοβουλίου, καὶ κατακεραυνουῦντος διὰ τῆς φρέσεώς του τὸν ἐπικαθήμενον βαρὺν ἐπὶ τοῦ στήθεος τῆς πατρίδος ἐφιάλτην, τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη ἐκείνου, ὅστις περὶ τὴν εὐρείαν αὐτοῦ πειδείαν καὶ τὴν πολιτικὴν δεινότητα στερεῖται δυστυχῶς σπουδαιοτάτου προσόντος τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός τοῦ θάρρους, τοῦ (C). Δηλιγιάννη ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὑποίου ἀναμῆνει ὁ πάσχων καὶ κύπτων ἑλληνικὸς λαὸς ν' ἀκούσῃ ἐξαγγελλομένην τὴν σωτηρίαν καὶ χειραφέτησίν του ἀπὸ τῆς νέας ταύτης δουλείας, ὅφ' ἧς κατασυντρίβεται ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς τῆς πατρίδος, ἀνεμνήσθημεν τοῦ τολμηροῦ καὶ γενναίου Ὑδραίου πολιτευτοῦ, ὅστις ἐπάλασε κατὰ τῶν κοινοβουλευτικῶν θυελλῶν ἀτρομήτως καὶ μεθ' ὅσης ἰσχύος καὶ τόλμης ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς νῆος αὐτοῦ ἀντιτάσσεται καὶ κρατεῖ τῶν τρικυμιῶν του πόντου ὁ ὕδραϊος ναύτης. Ἀνεμνήσθημεν τοῦ πολυμηχανοῦ καὶ δεξιοῦ πολιτευτοῦ τοῦ ἐκ Μωρέως πανισχύρου καὶ γόητος γέροντος. Ἀνεμνήσθημεν ἐπὶ τέλει τοῦ μελιρροῦτο καὶ μεγαλεπήθου ἀνδρός, τοῦ διὰ θωπειῶν ἢ τῶν κερυνῶν τοῦ λόγου του συκρατοῦντος, ὁσάκις ἠγόρευε, μετέωρον καὶ μεμαγευμένην σύμπαταν τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα κρεμαμένην ἀπὸ τῶν χειλέων αὐτοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος ἡμιθέου ἐκείνου, ὃν ἀστοργος καὶ φθονεὸς Μοῖρα ἀφῆραπεν ἀπὸ τῶν ἀγκαλιῶν τοῦ ἔθνους, τοῦ ἀληθοῦς ἐκείνου τεκνοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἐν κοινὸν καὶ μόνον εἶχε μετὰ τοῦ κρατοῦντος ἡδὴ τέρατος, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα!...

II

«Κακῶς θὰ τελειώσητε μὲ τὴν Ἑλλάδα!»

Τὴν ρήτραν ταύτην διὰ τοῦ στόματος τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη ἐξακοντίζει κατὰ πρόσωπον τοῦ προκαθημένου τῶν κοινῶν κακοῦ δαίμονος, δλόκληρος ἡ Ἑλλάς.

Ναί!... Ἡ Ἑλλάς λαλεῖ πρὸς τοὺς προδότας, ἡ Ἑλλάς ἀπαγγέλλει τὴν καταδίκην τῶν Ἐφιαλτῶν!

Μὴ ὀχυροῦσθε ὀπισθεν τῆς τεχνητῆς πλειοψηφίας ἐν τῇ βουλῇ, μὴ γαυριᾶτε καὶ κομπάζητε ἐπὶ τῇ φαινομενικῇ κοινοβουλευτικῇ ὑμῶν ἰσχύϊ, ἐπὶ τῷ σθένει δι' οὗ περιέβαλεν ὑμᾶς ἡ προδοτικὴ καὶ ἄτιμος ὑμῶν πολιτικὴ.

Ἡ βεβιασμένη πλειοψηφία, ἧς ἠγεῖσθε, εἶναι προῖον τῶν καταπτώτων ὑμῶν προδοτικῶν ἐνεργειῶν, εἶναι ἐξ ἑμῶν τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, πλειοψηφία συνπραγεῖσα ἐν ἡμέραις πονηραῖς, ἐν ἡμέραις ἐθνικῶν ἀλγηθῶν καὶ ταπεινώσεων, καθ' ἃς ἐκρατεῖτε τὸ ἔθνος ἀσπικίρον, προδότηι! Ὑπὸ τὸ γόνυ τῶν ξένων...

Μὴ καυχᾶσθε ἐπὶ τούτῳ, ἀναιδεῖς μητρολοῖαι, ἀλλὰ κλίνατε τὴν κεφαλὴν τεταπεινωμένην ὑπὸ τὸ βᾶρος τῆς ἐθνικῆς κατάρτας, ὑπὸ τὸ αἶσχος τῶν ἔργων ὑμῶν!...

Ἐὰν δὲ τολμᾶτε, καλέσατε τὸ ἔθνος καὶ ἐρωτήσατέ το τί φρονεῖ περὶ ὑμῶν.

Ἀλλὰ τί λέγομεν; Οὐδὲ νὰ σκεφθῆτε τὸ τοιοῦτο τολμᾶτε καὶ ἀγωνίζεσθε νὰ ἐξαγοράσητε τὰς συνειδήσεις πέντε ἢ δέκα ἀναξίων ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους διὰ καταπτώστου συναλλαγῆς, ὑμεῖς ἀνελθόντες τὴν ἐξουσίαν μὲ ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῆς ἀναμορφώσεως καὶ καταργήσεως τοῦ ρουσφετίου, ὑμεῖς οἱ χαμαιλέοντες πολιτικοί, οἱ γρεωκοπημένοι τυχοδιῶκται, οἱ ἐλθόντες νὰ δοκιμάσητε τὴν πολιτικὴν ὑμῶν ἱκανότητα ἐπὶ τῆς ράχως τοῦ δυσμοίρου τούτου ἔθνους.....

Ἦμεῖς, ὧν ἡ αἰσχρὰ συναλλαγὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἐτελειοποιήθη, ὥστε νὰ χορηγήτε ἀναφανδὸν Β. γάριν εἰς βαρῦποινον κατὰδικον ἐπὶ κλοπῇ τοῦ δημοσίου πλοῦτου, ἀντὶ τῆς ὑπερψηφίσεως τοῦ ὑποψηφίου ὑποψηφίου ὑπὸ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας τοῦ καταδίκου τούτου.

Ἦμεῖς, ὧν οἱ συνάδελφοι ἀδελφοποιοῦνται μετὰ τῶν ληστῶν καὶ τῶν λυμεῶνων τῆς κοινωνίας...

Ἦμεῖς, οἵτινες ἀνευθυμῶς ἐξηγγέλλετε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς περίσσειμα προϋπολογισμοῦ, ἐνῶ λαθροχειρῶς ἀρπάζετε ἐκ τῶν δανείων 19 ἑκατομμ. διὰ νὰ καλύψητε ἐλλείμματα καὶ διαθέσετε εἰς αὐτὰ τὰς παρακαταθήκας πρὸς τοῦτο, ὡς ἀπεδείχθη τρανῶς, ἐναντίον τῶν ρητῶν διατάξεων τῶν περὶ δημοσίων λογιστικῶν νόμων.

Εἶδεσθεῖς ἀπατεῶνες, κοινοὶ πλέον ἐγκληματῆαι!...

III

Ἄλλ' ἢ Ἑλλάς δὲν ἀπέθανε. Ζῆ καὶ θὰ ζῆσῃ ὅπως τιμωρήσῃ τοὺς νέους Πausanias, τοὺς νέους Ἐφιαλτας, τοὺς νέους Ἰππίας καὶ Ἰππάρχους αὐτῆς...

Ἡ Ἑλλάς ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος τοῦ μεγατίμου τέκνου αὐτῆς. Ἀπήγγειλε τὴν καταδικαστικὴν αὐτῆς ἐτυμωγορίαν.

Ἦδη δὲν μένει ἡ ὀδυνηθεῖς ἐθνικὸς βραχίον νὰ καταπέση καὶ θὰ καταπέση βαρὺς ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν ἐγκληματιῶν πολιτευτῶν...

Διότι τὸ καταπροδοθὲν, τὸ ἀτιμασθὲν ἔθνος ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸν ἥπιον, ἐπεικῆ καὶ εὐαγγελικὸν Δηλιγιάννην.

Ὁ Δηλιγιάννης εἶπε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῇ βουλῇ πρὸς τὸν Θεοτόκην ὅτι «αἱ γινόμεναι συμπλοκαὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει τὰ ζῆσῃ καὶ θὰ ζῆσῃ!...

Ἐὰν ὑπῆρξαν ἄνθρωποι προτιμήσαντες τὸ ἴδιον συμφέρον ἐγὼ δὲν τοὺς μνησικακῶ, ἄς τοὺς μνησικακῆσῃ ἡ ἱστορία!»

Ὅχι!... τὴν ἠπιότητα, τὴν εὐαγγελικὴν μακροθυμίαν καὶ συγγνώμην τὰ ἔθνη δὲν τὴν γνωρίζουσι, προκειμένου νὰ πλήξωσι καὶ πατάξωσι τοὺς προδότας καὶ ὀλετήρας αὐτῶν...

Αἱ ὄρεται αὐταὶ τοῦ εὐαγγελίου δύνηνται νὰ περικοσμήσωσιν ἄτομα, ἀλλ' οὐδέποτε νὰ συκρατῶσι καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ δικαίᾳ αὐτῶν ἀγανακτήσει καὶ ἐν τῇ ἐνασχῆσει τοῦ ἐκδικητικοῦ καὶ τιμωροῦ αὐτῶν δικαιώματος κατ' ἐκείνων οἵτινες κακουροῦσι καὶ ὀργιάζουσι ἐπ' αὐτῶν...

Ναί «κακῶς θὰ τελειώσωσι μὲ τὴν Ἑλλάδα!»

* *

Μία παρένθεσις.

Δὲν ἀνήκομεν εἰς κόμμα οὐδ' εἰς τὸν Θεόδωρον Δηλιγιάννην, οὐδ' εἰς τὸν Χαρίλαον Τρικούπην, οὐδ' εἰς ἄλλον τινά.....

Ἀνήκομεν εἰς τὸν λαόν, εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὸ ἔθνος.....

Τέκνα τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν σπλάγγων αὐτοῦ ἀρῶμεθα τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ σθένος ἡμῶν....

Τὴν γραφίδα ἡμῶν δέξομεν διὰ τῆς ἀγάπης τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ....

Ἡ ἰδέα καὶ τὸ φρόνημα, ὅπερ κυριαρχεῖ ἐν τῷ λαῷ, τὸ πνεῦμα, ὅπερ διαχεῖται ἐπὶ τὸ μέγα λαϊκὸν στοιχεῖον οἰστρηλατοῦσι μόνον τὸν κάλαμον ἡμῶν....

Ὁ «Ραμππαγᾶς» μίαν καὶ μόνην ἰδέαν ἐξυπηρετεῖ φανατικῶς καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτᾷ κανένα, τὴν ἰδέαν τῆς φίλης αὐτῷ Δημοκρατίας.... Ὑπ' αὐτῆς ρυμουλκεῖται καὶ μόνος.... αὕτη εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ θεότης....

Ὡς πρὸς ἅπαντα τὰ ἄλλα δὲν ἀνγνωρίζει κόμμα, δὲν ἀφοσιῶται εἰς πρόσωπα καὶ εἰς φατρίας.... Ἐν καὶ μόνον κόμμα ἐξυπηρετεῖ, ἐν ἑκατομμυριοκέφαλον καὶ πανίσχυρον ὄν....

Τὸν λαόν. Τὸ ἔθνος!...

Ἐν τοῖς κυβερνώσι δὲ πατάσσει μὲν τὴν κακοήθειαν καὶ τὴν παρανομίαν, ἀνυψοῖ δὲ τὰς φιλοπάτριδας πράξεις καὶ ἐπαινεῖ ἀδιστακτικῶς ὅπου δήποτε τὴν συναντήσῃ, τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν...

Δέν θυμιᾷ ἄτομα, οὐδὲ κύπτει ἐνώπιον προσώπων, ἀλλ' ἀκολουθεῖ πιστῶς μίαν ἰδέαν, τὴν ἰδέαν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τῷ ἔθνει...

Καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ ὁ «Ραμπαγᾶς» δὲν ἐξαρτᾷ ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ δημοσίου ταμείου ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν τῷ παρέχει ὁ ἀδελφός Λαός, ὅστις παρίσταται διαρκῶς ἀψευδῆς καὶ ἀκλόνητος μάρτυς τῆς πολιτείας αὐτοῦ.

Ὡς πατάσσει σήμερον τὸν περισφιγόντα τὴν Ἑλλάδα δράκοντα καὶ ἐμμένει πιστός τῶν ἰδεῶν ἅς ἀνέκαθεν ἐνεπέτασε, στρατιωτῆς καὶ ἐν ταῖς εἰρκαῖς ριπτόμενος καὶ στερούμενος τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, τοῦ εὐγενεστεροῦ καὶ πολυτιμοτέρου κτήματος τοῦ ἀνθρώπου ἡπαρχλακτικῶς αὐριον θὰ πατάξῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἐκθύμως ἤδη ὑποστηριζόμενον παρ' αὐτοῦ ἀνδρα τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους, ἐὰν ἴδῃ αὐτὸν παρατρεπόμενον τῆς τροχιᾶς ἣν διαγράφει ἢ κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικὴ πολιτικῆ... .

Ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει δὲ ταύτης νῦν ἐνισχύει καὶ γεραίρει τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

Κλείει ἡ πκρένθεισις.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ἐὰν τοσοῦτο πλημμελὲς σύστημα ἐξεταστικῶν φυλακῶν δὲν ἐξηκολούθει ὑφιστάμενον ἔτι παρ' ὑμῖν, ἀφιλόνητον, βάρβαρον, σκαϊόν, ἀντάξιον μόνον Τουρκικῆς πολιτείας, ἐὰν ὑπῆρχον ποινικὰ παρ' ἡμῖν φρενοκομεία καὶ ἐξετάζετο φιλανθρωπότερον καὶ ἐπιμελέστερον ἢ ψυχολογικὴ καὶ διανοητικὴ κατάστασις παντός ὑποδίκου ἀπὸ πλειεστων πλανῶν θὰ ἐσώζετο ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη καὶ δὲν θὰ ἠριθμοῦμεν τοσαῦτα δδυνηρὰ θύματα τῶν πλανῶν αὐτῆς καὶ τόσους ἀδίκους καταδικᾶς.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἄγει ἡμᾶς ἡ αὐριον ἀνελιχθησομένη ἐνώπιον τῶν κακουργιοδικῶν δίκῃ τοῦ ἀτυχοῦς ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἄτυχές μὲν καὶ ἀξιοθρήνητον τὸ θῦμα, νεαρὰ καὶ εὐλπὶς ὑπαρξίς, ἀπολεισθεῖσα μοιραῖως ἀλλ' ἀτυχέστερος ὁ φονεὺς, ὅστις ἀφ' ἧς ὑπέπεσε πάντως οὐχὶ σωφρονιστῶν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο, δὲν ζῆ. δὲν ὑπόκειται σχεδόν, δὲν τρώγει, δὲν ἀναπνέει ἀλλὰ κείται ἄλλοθεν πτώμα ἐπὶ τῆς στρωμνῆς αὐτοῦ ἐν ἀναμφισβητήτῃ διανοητικῇ ἀποχαυνώσει καὶ ἐκτετάσει φρενῶν.

Ἐὰν δὲ τις λάβῃ ὑπ' ὄψει ταῦτα ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν ὡς λέγεται, ἐνάρτηρον βίον του τὸν ἡμερον καὶ ἀμεμπτον τέως χαρακτηῖρα τοῦ ἀτυχοῦς ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ὅτι ἠδύνατο νὰ φονεύσῃ ἐὰν ἤθελε ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῃ. ὅτι ἠδύνατο νὰ φύγῃ μετὰ τὸν φόνον καὶ σωθῆ ἀπὸ τῆς ποινῆς καὶ ἐν τούτοις προσήλθεν ἐν διαταράξει διανοητικῇ καὶ ἀναισθησίᾳ διατελών, ἐὰν ἔτι ἀναλογισθῆ τις ὅτι ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ ἀτυχοῦς ὑποδίκου ἢ τῶν φρενῶν πάθησις εἶναι κληρονομικῆ, ἀφοῦ ὅτε πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανε παράφρων καὶ ὁ ἀδελφός δ' ἐπίσης αὐτοῦ διατελῆ ἔγκλειστος ἐν τῷ φρενοκομείῳ Δρομοκαίτου, ἔτι δὲ τὴν ὥς ἐκ τῆς ἀδελφικῆς φιλοστοργίας θλίψιν καὶ σκοτοδίνην ὑφ' ἧς κατεῖχετο ἀπὸ τοῦ παθήματος τοῦ ἀδελφοῦ. ἐὰν πάντα ταῦτα λάβῃ τις ὑπ' ὄψει, δὲν δύναται βεβαίως ἐν συνειδήσει ν' ἀποφανθῆ ὅτι ὁ ἀνθρωπος ἐνήργησεν ἐν ἐχεφροσύνῃ καὶ μὲ ψυχρὸν αἷμα τὸ ἀπαίσιον ἐγκλημα...

Χύνομεν δάκρυ συμπαιθείας ἐπὶ τοῦ φονευθέντος ἀτυχοῦς μελρακος ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὑψώσωμεν καὶ φιλόνητον φωνῆν ὑπὲρ τοῦ ἀτυχέστερου ἔτι καὶ οἰκτροῦ φονεῶς καὶ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐπισταμένην, ἀμερόληπτον καὶ εὐσυνειδήτων ἐξέτασιν τῆς δδυνηρᾶς ὑποθέσεως ἐκ μέρους τῆς Δικαιοσύνης

VIENNA.

ΔΕΙΟΤΙΜΕ Κ. Κ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕ

— *Arre proomilow* —

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς» τῶν Παρισίων περιγράφουσα τὴν τεσσαρακονταετηρίδα τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνάβάσεως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ἀρχεται ὡς ἐξῆς:

Ἐτῆ 2 Δεκεμβρίου ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ὁ Α' συνεπλήρωσε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς βασιλείας του. Διῆλθε δὲ τὴν ἐπέτειον ταύτην μετὰ τῆς αὐτοκρατείας, ἐπανελθούσης ἐπὶ τούτῳ ἐκ Κερκύρας μακρὰν τῆς Βιέννης ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ Μираμὰρ καταστήσας ἐπίσημως γνωστὸν ὅτι οὔτε ἑορταὶ οὔτε ὑποδοχαὶ ἤθελον λάβει χώραν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἢ δὲ κυβέρνησις εἰδοποίησεν ἐπίσημως

τὰς δημαρχίας αἰτινες προὔθειντο νὰ ἐορτάσωσι μεγαλοπρεπῶς τὸ Ἰωβιλαῖον τοῦτο ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιθύμει νὰ ἴδῃ δαπανώμενα τὰ ποσὰ τὰ ψηφισθέντα δι' ἑορτᾶς εἰς κοινωφελῆ καὶ φιλόνητα ἔργα.

Παρελείπων τοὺς λόγους δι' οὓς, κατὰ τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τῆς «Μικρᾶς Ἐφημερίδος» δὲν ἐπέτρεψεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ δαπανηθῇ οὔτε λεπτόν διὰ τὸ Ἰωβιλαῖον του καὶ προχωρῶν κατωτέρω μεταφράζω ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς.

«Πολλαὶ δημαρχίαι, σωματεῖα καὶ ἰδιῶται ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπιθυμίαν διέθεντο σπουδαία κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτερον ποσὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκταδεύσεως καὶ ὑπὲρ ἄλλων φιλόνητων ἔργων. Καὶ πρῶτον δέον νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὸν λαὸν τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Βιέννης Γανγλώερ ὅστις μετ' οὐ πολὺ θὰ κληροδοτήσῃ τὴν πρωτεύουσαν δι' Ἐκκλησίας ἰδρυθησομένης τῇ συνδρομῇ τῶν πιστῶν εἰς ἀνάμνησίν τοῦ Ἰωβιλαίου. Εἶτα δὲ τὴν ὄντως βασιλικὴν προσφοράν 12 ἑκατομμυρίων φρ. τοῦ βαρόνου Χίρς ὑπὲρ ἰδρύσεως καὶ συντηρήσεως ἐν Γαλικίᾳ μεγάλου ἀριθμοῦ δημοτικῶν σχολείων καὶ ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων ἐν οἷς θὰ ἐκπαιδεύονται οἱ ἐκ τῶ μέρους τούτου τῆς αὐτοκρατορίας ἑβραῖοι καὶ χριστιανοὶ πτωχόπαῖδες.»

Ἄρκεσθεῖς εἰς ἀπλὴν ἀλλὰ λίαν διδακτικὴν διὰ τοὺς Ἑλληνας μεταφραστὰς τῆς ἀνωτέρου, ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω ἐν τέλει ὅτι ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν οἱ φρονούντες ὅτι οὐ μικρὰς ὠφελείας πρόβηνοι ἐγένοντο αἱ ἐσχάτως τελεθῆσαι ἑορταὶ τοῦ ἡμετέρου (;) βασιλέως· δότι, λέγουσιν, ἐκέρθησαν οἱ ξενόδοχοι καὶ οἱ ἀμαχηλάται ἢ μόνῃ δὲ πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἀπάντησις εἶναι τὸ «μωραίνει γὰρ Κύριος δν βούλεται ἀπολέσαι...»

Τελευτῶν δὲν δύναμαι, καὶ τοι ἄσπονδος ἐχθρὸς τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν, νὰ μὴ ἀνακράξω: Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας.

Raisorable.

Σήμερον ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν υποψηφίων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου ἐνωμοταρχῶν. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται, ὡς μανθάνομεν, ἐκ διακεκριμένων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνδρῶν ἐντίμου καὶ ἀκεραίου ὄψφ καὶ εὐσυνειδήτου χαρακτῆρος, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ πάσης ὑπολήψεως καὶ τιμῆς ἀξίου συναγματάρχου κ. Σμολένσκη, ἐνός τῶν ἐξόχων παρ' ἡμῖν στρατιωτικῶν ἀνδρῶν.

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι πρὸς μὲρφοσιν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ἀπαιτουμένης οὐ μόνον τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς ἀλλὰ καὶ χρηστῆς μάλιστα διαγωγῆς, τὰ ἐντίμα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν φροντίδα καὶ προσοχὴν ἵνα μὴ εἰσπρῆθῶσιν εἰς τὸν κλάδον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ πάλιν ἀνδρες πρὸ πολλοῦ διαζύγιον ποιήσαντες πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν καλὴν ἀγωγὴν. Τοῦτο λέγομεν ὑπ' ὄψει ἔχοντες, ὅτι μεταξὺ τῶν υποψηφίων ἐπιδοξῶν ἀνθυπομοιράρχων ὑπάρχει καὶ τις Χρῆστος Ζάχος οὗ αἰ ἀνήθικοι πράξεις καὶ τὰ σκανδαλώδη ὄργια εἰσὶ γνωστότατα ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, ὑπάρχοντα δὲ καὶ ἀκρεμεῖς κατ' αὐτοῦ καταγγελλαί, ἐφ' ὧν ἴσως οὐδὲν ἐνηργήθη χάρις εἰς τὰ ἰδιαίτερα μῆσα αὐτοῦ ἔνεκα τοῦ ὁποίου πάσχει καὶ γηραιὸς οἰκογενειάρχης. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι τὰ μῆσα ταῦτα δὲν θὰ ἰσχύσωσι καὶ παρὰ τῇ ἐξεταστικῇ ἐπιτροπῇ ὅπως καλύψωσι τὴν ἐλασινῆν διαγωγὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐνοματάρχου.

Σημ.—Τ' ἀνωτέρω δημοσιεύονται ὑπὸ πᾶσαν εὐθύνην τοῦ γράφοντος.

* *

ΕΥΦΡΑΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ.

Μεταξὺ τριῶν φυλακισμένων.

— Σὰν Ἡρακλῆς μοῦ φαίνεσαι μ' αὐτὴ τὸ βόπαλον, λέγει ὁ εἰς πρὸς ἄλλον χωλαίνοντα καὶ ἀκουμβῶντα ἐπὶ χονδρῆς βιάδου. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ λεοντὴ σου;

— Ἐχει φυσήξει ἄνεμος καὶ τοῦ τὴν ἀφήρησε, προσθέτει ὁ τρίτος.

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΧΑΓΕΡ ΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ. — Ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου ἀγοράζει ἀπὸ τοῦ κ. Χάγερ ἕνα ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΝ με βάρόμετρον χημικὸν καὶ θερμόμετρον διπλοῦν, τὸ ἀναρτᾷ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στζόγου τῆς καὶ παρατρεῖ τὸ βάρόμετρόν του διὰ νὰ ἴδῃ τί καιρὸν θὰ κάμῃ αὔριον.

Ὁ κ. Ἀγαθοπούλες εἰσερχόμενος:

— Τ' παρατρεῖς αὐτοῦ;

— Τὸ βάρόμετρον, νὰ ἴδῃ, ἂν θὰ μᾶς κάμῃ αὔριον καλὸν καιρὸ γιὰ τὴ μουσικῆ.

— Ἄ! τὴν ἀνόητη. Καὶ δὲν ἐννοεῖς πῶς ὁ Ἡμεροδείκτης αὐτὸς θ' ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ μόνον ἀπὸ τὴν πρῶτην Ἰανουαρίου 1889. Τώρα εἶναι ἄχρηστος ἀκόμη. Δὲν δείχνει τίποτε.